

Vice-Præf. & Cancell. Bar. à Stralend.

munduris, Sigouestiam sub Boijs, Tudriam sub Quadis, & Maroboduam sub Marcomannis, Sueuorum gentibus, in Bohemia, Morauia, Polonia & Hungaria, Reges suos ex stirpe Regia tam ante, quam post Christum natum, per annos amplius bis mille, sibi adsummentibus & admittentibus. Confirmat id ipse continuus succedendi ordo, qui in stirpe Primislauiana pro more & consuetudine priscorum Sueuorum & Slauorum fuit maiorialis, ut Doctores nostri loquuntur; in Lucemburgia autem & Austriaca ex iure Francorum primigenialis. Suffragantur denique Pacta hereditaria & successoria inter Austriam, Bohemiam & Hungariam, amabæ & mutue successionis ergò inita, & à Summis Pontificibus, Romanisque Cesaribus confirmata. Quæ omnia in nostris Commentariis, tum fide instrumentorum, tum probatissimorum auctorum testimoniis, uberrimè ediffertantur.

Tantum verò abest, ut electiones Vitoldi Lituani, Casimiri Poloni, Georgij Podiebracij, & Matthiæ Coruini, per illicitas factiones in Hussitarum turbis, motibus ac rebellionibus attentatæ, Bohemorum præensionibus patrocinari possint, ut magis eorum infidelitatem redarguant; quippe quæ à Summo Pontifice, Imperatore Romano, Electoribus ac Principibus Imperij, rescissæ & cassatæ fuerint. Nec fuit Georgij siue intrusio seu usurpatio, ab aliis Regibus probata vel agnita, priusquàm ipse, non propter ius electionis, quam Imperator Bohemis competere iam decreto publico negauerat, sed propter merita in Imperatorem eiusque liberationem & defensionem viriliter collata, ab eo inuestitus, & Summo Pontifici per intercessionem commendatus fuisset.

Multo minus eorundem rebellionis fauere possunt aut debent, quorundam Regum ac Ducum ab illis factæ reiectiones; de quarum iniquitate & perfidia exstant summorum virorum querelæ, ut de Maroboduo & Harminio, Imperatoribus Germanorum, & Regibus Boiohemorum, ob affectatam tyrannidem illo eiecto, isto caso; necnon de Boriuoio, & S. Venceslao Ducibus, ob Catholicæ religionis professionem & reformationem, illo expulso, isto parricidaliter trucidato, in dictis nostris Commentariis exposuimus. Neque enim Religionis prætextus idoneus aut legitimus esse potest ad Regem

